

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

נג.

עין משפט
נר מצוה

מלכות א"י פ"ד מהלכות
 יום הולדה ד' סנה
 עשין קט טו"ש ע' אה"ע
 סימן קס"ט סוף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארבע הולדה ד' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 נ"ח סוף ג'
בז ג' מ"ה מהלכות
 יום הולדה ד' טו"ש ע'
 שם סימן ק"ט סוף ג'
בז ד' מ"י שם הולדה י'
 טו"ש ע' סוף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארבע הולדה י' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 מד סוף ו'

תוספות ישנים

[illegible]

(א) גרסה ד'ל לכן גרסה דהא.
(ב) כ"ה באמת בתוספתא פ"ו
חזקן את זו וכו' אין אחר
בעילה כלום אך דיש שם ט"ס
דבבבא קמייאא גבי בעל את זו
גריך לקיים אין אחר בעילה
כלום ע"ש.

תום' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

רבינא אמר דכ"ע יש תנאי בחצירה. תימא נר"י דהני חמוראי
 אמו דלא כהלכתא דק"ל בפרק מצות חליצה (למן דף
 וס) ובהמדר (כמוצות דף עז. וס) דחליצה מוטעת כשירה דל"ן
 תנאי בחליצה משום דגמרינן ממנאי בני גד ובני ראובן דבעינן
 דליפשר לקיימו ע"י שליח דאי כקריא
 להו דל"ן תנאי לא הוה להו לא לוקמי
 פלוגתא דרבי ורבנן דבעי דבזי ועוד
 אדמיפלאגי ביש תנאי בחליצה לענין
 מאמר שאתריה ליפלגו לענין התרה
 לשוק ואר"י דלענין התרה לשוק
 לכ"ע הויא חליצה כדק"ל דל"ן תנאי
 בחליצה אלא לענין דהויא חליצה
 פסולה דלא מפקע לה זיקה לגמרי
 שלא יועיל אחריה מאמר בשלזון זיקת
 יצמין קאמר דיש תנאי ושוב מנא ר"י
 בשם ר"ת א: **ר"י** מאמר מסייע כ"ה
 דשמואל דתובתא דרב יוסף. אהמא
 לזו וחלץ לזו וקאי וחס תאמר אמאי
 הוי מיוצתא לרב יוסף דהא דל"ן
 חולץ לבעלת מאמר משום דשמואל
 דחלץ לבעלת מאמר לא נפטרה כרה
 וי"ל דה"ק לימא תסייע ליה לשמואל
 או תיהוי מיוצתא דרב יוסף דאי לא
 תסייע לשמואל ומיפטרה כרה בחליצה
 בעלת מאמר א"כ האי דנקט מאמר
 לזו וחלץ לזו לאשמועינן דחולץ לאחיו
 שריצה לאפווקי מרדכי יוסף דקאמר
 לא יספוך מי בורו ואחרתא כריכים לו:
איצטריך דאשמועינן דאין
 קידושין תופסין
 בחייבי דאין. אע"ג דכבר אשמועינן
 לעיל קמאי לה נמי הכא אנז שאר
 גוויי כיון דללא מילתא דפשיטא היא:
איצטריך דאשמועינן דאין
 תרדשוני תופסין באשה

איש. פירוש דקתני סיפא וכן צמי
יצמין ויבמה אחת ותימא דלמא הא
דנקט צל ועשה מאמר משום שמי
יבמות ויבא אחד נקטיה:
סלףא דעתא מאריא ליגור
מאמר דבתי לאריה בוי.
תימא מה כריך לטעם זה דלעיל הוה
ינחא לר' יוחנן דלאיטרריך לאשמועי
דלחין קידושין מופסין בחייבי לאחין
אע"ג דכבר אשמועינן ליה מרישא
והכי נמי תינח ליה הכא מהאי
טעמא גופיה:

הדרן עלך רבן גמליאל

ל' דאָמ' כולל ביתא' בכרת קאי איצטריך לאשמועינן
בחיובי כריתות אמר לך ר"ל וליטעמיד סיפא דקתני
טריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש
ת' יבם אחד ויבמה אחת תנא נמי שתי יבמות ויבם
נ' יבמות ויבם אחד תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת:
חלץ

מאמר לא נפטרָה צרתה דכיון דדעי גט למאמר לא הוּא חליצה
לְךָ (ועל דף מד). לא יספוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם
מן הכהונה ולא אמרינן ליחלוץ לקמייתא ותהא חזרתה כשריה:
אחת מהן פוטרת חזרתה וקמיני סיפא וכן שני יצמין ליצמה
ליה לרצה כו': ה"ג גט לזו וחלץ לזו יצמא מסייע ליה לשמואל.
פ' ד' אחין [ועל סף] חלץ בצלמא הגט לא נפטרָה צרה: וליצני נמי אין
כו' יצמא מסייע ליה נקט לה דהתם לא שצין למיתמי אין אחר
ל צרתה בלאו צעלמא כחולץ עצמו דשליחות ידיהו עבד: איצטריך
לעלמא היא גביה לא תפסי קידושין וסמיס לן בכוּן כר' עקיבא וכן
ליה ביתא בברת קאי לצד מחולץ בחלוּתא אצל חולץ לגבי צרה וכל
ממות יבם אחד וב' יצמין ויצמה אחת דאין מאמר השני תופס
הראשון ועשה השני מאמר אין אחר ביאה כלום מי איצטריך
לכל צרה: אלא איידי דסני הסרת יבם ויצמה אחת. דאיצטריך
ו' דלא יצמא [דצריס סף] ואיצטריך למיסתמיה כרבי עקיבא מנא מנא כו':
חלץ

מאמר אבל אם חלץ לבעלת מאמר לא נפטרת צרה (2) וכי חליץ לאחת לא היו תיובת דרב י
דאם חלץ לבעלת מאמר נפטרת צרתה וה"ל למחלץ לבעלת מאמר שאחרים פסולין לה בלא
כשירים לה בלא חליצה והשתא נפסלה לאחרים בחליצה זו (2):

יש ויקה: האי דתפיס מאמר בעלמא כבי האי לישנא משום דיש ויקה והשמא אתאי חליטתא פקטמה וליכא לתימר הכי: **אין ויקה:** אין כח לויקא ואפי' הכי בעיתקא הוי מאמר: **רב שרביא אמר:** אי דאמר לה בזיקא יבמין כ"ע לך פליגי דלך מהני דיש ויקה ואתאי חליטא פקטמה: **והכא בחליטא פסולת:**

כגון שחלץ אחר הגט קמפולגי רבנן
סברי לא אפקעתה שפיר ויש אחריה
כלום הלכך קני מאמר: יש מנאי
בחליצה: שחלץ לא על מנת שמתן
זו מאתים זוז. רבי סבר אין תנאי
מועיל בחליצה ואפילו לא נתנה לו
אין תנאי מועיל והיו חליצה הלכך לא
תפס מאמר שעשה בלשון זיקת
יבמין אצתרה דהא אפקעתה לזיקתו
ולרבנן יש תנאי וכל כמה דלא קיימא
לא פקע זיקה וכי אמר לה התקדשי
לי ע"י כסף או בזהב יבמין קני:
ה"ג רבינא אמר דכ"ע יש תנאי
בחליצה: אע"ג דק"ל (לקמן דף קנ.)
חליצה מוטעת כשירה הני תנאי לא
סבירא להו: והכא בתנאי כפול
קמפולגי. ובגון דלא כפליה לתנאי.
לרבי בעינן תנאי כפול כתנאי בני גד
ובני ראובן והאי דלא כפליה אס
תמי תהא חליצה והא לא תנאי לא
תהא חליצה לא הני תנאי חטולי
לחליצה: וגיסינ נמי אין לאחר ביאה
כלום. דהא ביאה שייכא למימר
בסיפא דקמי או בעל ועשה מאמר
ונתן גט וחלץ דהא או או קמי ובצעל
ועשה מאמר או בצעל ונתן גט מאי
חליצה איכא: פני אין לאחר ביאה
כלום. ולא סגי למינתי נמי אין
לאחר חליצה כלום דכיון דתנא אין
אחר ביאה כלום ה"ה נמי דאין אחר
חליצה כלום ולישנא קלילא הוא למינתי
חדא או ביאה או חליצה: וסנא ידון.
דלא נקט ביאה ואע"ג דליירי צוק
בסיפא משום דהיתר דימה לזוק
חביבא ליה לאורוי ומינה שמעינן
דאין אחר ביאה כלום וטריחא לתנא
למינתי תרמי אין אחר ביאה ואין

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ז: וס"ג]
(ב) [שם, ג] [קידושין סא:]
(ד) [לעיל נא: לקמן יז:]
(ה) [לעיל כו, ו] [לעיל יא: יב:
מז:]
(ו) [לעיל כז: גא:]
(ז) [לעיל יז: ט] [לעיל ג:
וש"נ, י] [לעיל נא: ד"ה
ואין מאמר, כ] ש"ך לע"ב,

הגהות הב"ח

(א) גמ' (אזיי ורצא דאמרי
תרוייהו תני) תא"מ ונ"ב
ס"א אזיי ורצא תנו :

מוסף רש"י

[illegible]

תום' חד מקמאי

לחיות אין מאמר אחר מאמר נשט
 יצמות ויבם אחד ומתני' בשמי' יצמות
 ויבם אחד קא מיירי. וולישנא נחרא
 דגרסינן' למילתיה דבן עזאי איפכא
 קיימא' דאחשפאחא אקסיעא דמתני'
 דקמני' בין אחד אחד נשמי יצמות
 בין שני יצמין ויבמה אחת. ומיסתברא
 כלשנא קמא דל"כ לא הוה לן
 לאיתויי הך אחשפאחא הכא אלא
 בגמרא דספיא דלקמן: **וימא מסייע**
ניה לשמואל אמאמר לזו וחלן לזו
 קאי. מדלגא נקט חליהא אצבעלא מאמר
 מעלייתא לאפקוי זיקא דחברתה: **ו**
דא הכא דחלן לחברתה וקמייחא
ליצמות. משמע חליהא לכל אחת ד
 אחת דאס נתן זה גט וזה גט לזרי
 מדלגא נקט חליהא לצלעת הגט אלא לחי
אחר חליהא כלום. כספיא דקמני' לו
 חליהא כלום דאז ליכא חליהא: **כולה**
לאשמועינן. מתני' חלן לזו ועשה מאמר
 בשמי' יצמין ויבמה אחת: **אלא לר"ש**
האחין בין בחלוהא בין בצרה דכרת
 אחר חליהא: **וליעמיד ספא.** צב'
 לאשמועינן דאין קידושין מופסין
 לאשמועינן אפילו לר"ל אין מאמר אחר

בחליצה וכיון דלא נתיקיים התנאי אין כאן חליצה ויש כאן יבמות רבינא אמר דכ"ג דיש תנאי מיפליג דרבנן סברי דלא בעי תנאי כפול ואע"ג דלא כפילנא לתנאה התנאי תנאי וצריך לקיימו יצה ויש כאן יבמות. (ב) הכי אוקימנא דרב אסי ורבינא הוו להו לרבנן דלא כהלכתא דק"ל אין

(א) נראה ד"ל ולהך אוקיימא דרב אשי ורבינא. (ב) אינו מובן ונראה ד"ל ולכן חולץ לאחרת ורב יוסף לית ליה דשמואל וס"ל דאם חלץ

(ג) הדבר ה"ע דמנ"ל דרז יוסף פליג אדשמואל הא רב יוסף לא אמר זי רק אמתניתי דלעיל דף מד.